

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1966-1967.

1 JUNI 1967.

Voorstel van wet betreffende de herwaardering der renten van door arbeidsongevallen getroffen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Een groot deel der lijfrenten toegekend aan slachtoffers van arbeidsongevallen zijn niet meer aangepast aan de huidige levensstandaard. Reeds na de eerste wereldoorlog heeft de wetgever bijzondere toelagen verleend aan sommige categorieën van door arbeidsongevallen getroffen. Luidens de thans van kracht zijnde modaliteiten worden die toelagen berekend voor de invalide werknemers bijv. in verhouding met het percent bestendige werkongeschiktheid na aftrek wel te verstaan van de oorspronkelijke toegekende rente.

Bedoelde toelagen worden uitgekeerd door de Steun- en Voorzorgskas ten behoeve van door arbeidsongevallen getroffen en de nodige geldmiddelen komen voort van de opbrengst van een aanvullende premie of bijdrage voor vergoeding van arbeidsongevallen, geïnd door de gemachtigde verzekeraars of door het Waarborgfonds en gestort in het Bijzonder Fonds opgericht bij de wet van 28 december 1926 houdende de begroting van 's Lands middelen voor het dienstjaar 1927.

Alhoewel dit systeem toegelaten heeft de destijds toegekende renten in zekere mate aan te passen aan de levensduur, dient er op gewezen dat dit gebeurde volgens een en dezelfde loonbasis zonder dat er rekening werd gehouden met de werkelijk verdiende differentie lonen naargelang van de beroepskwalificatie.

Dit voorstel heeft voornamelijk tot doel dit euvel te verhelpen en laat toe de jaarlonen, die als basis dienden voor het berekenen der lijfrenten, te

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1966-1967.

1er JUIN 1967.

Proposition de loi portant revalorisation des rentes des victimes des accidents du travail.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Une grande partie des rentes viagères allouées aux victimes d'accidents du travail ne correspond plus au niveau de vie actuel. Au lendemain de la première guerre mondiale déjà, le législateur avait accordé des allocations spéciales à certaines catégories de victimes d'accidents du travail. En vertu des modalités actuellement en vigueur, ces allocations sont calculées, notamment pour les travailleurs invalides, en proportion du pourcentage d'incapacité permanente, après déduction toutefois de la rente initialement octroyée.

Ces montants sont payés par la Caisse de prévoyance et de secours en faveur des victimes des accidents du travail, et les ressources nécessaires proviennent des recettes d'une prime ou cotisation complémentaire pour la réparation des dommages résultant des accidents du travail, perçue par les assureurs agréés ou par le Fonds de garantie, et versée au Fonds spécial créé par la loi du 28 décembre 1926 contenant le budget des voies et moyens pour l'exercice 1927.

Bien que ce système ait permis, dans une certaine mesure, l'adaptation au coût de la vie des rentes accordées à l'époque, il y a lieu de signaler que cette adaptation s'opérait sur un seul et même salaire de base, sans qu'il fût tenu compte des salaires différents, effectivement promérites selon la qualification professionnelle.

La présente proposition tend essentiellement à remédier à cet inconvénient en permettant la revalorisation des salaires annuels servant de base au calcul

herwaarden door middel van coëfficiënten bepaald bij koninklijk besluit. De alzo bekomen lijfrenten worden berekend in functie van de geherwaardeerde jaarlonen voor al de arbeidsongevallen met ten minste 30 % bestendige arbeidsongeschiktheid en naar rata van het percentage arbeidsongeschiktheid vermeld in de akkoorden tussen partijen of in eindvonnissen.

Dezelfde maatregelen dienen toegepast op de lijfrenten voor ongevallen die zich op de weg naar of van het werk voordoen, alsmede op de lijfrenten voor arbeidsongevallen overkomen aan dienstboden.

De uitgaven vallen ten laste van de werkgevers waarvan het personeel onderworpen is aan de wetgeving betreffende de vergoeding der schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen. De gelden die deze uitgaven vertegenwoordigen, worden geïnd in de vorm van een aanvullende premie of bijdrage door de gemachtigde verzekeraars of het Waarborgfonds, en worden, evenals de geldmiddelen waarover het Bijzonder Fonds, waarvan hoger sprake, beschikt, de dag van het in werking treden van dit voorstel overgemaakt aan de Steun- en Voorzorgskas ten behoeve van door arbeidsongevallen getroffen, organisme belast met de uitvoering van de hierna volgende bepalingen.

**

Het voorstel vult aldus in onze sociale wetgeving een leemte aan, die zeer werd gevoeld, vooral sedert de wet van 1951. Deze bracht een belangrijke verbetering, maar sloeg enkel op de toekomst; nu worden de vroegere gevallen eveneens geregeld.

G. VAN DEN DAELE.

**

VOORSTEL VAN WET

EERSTE ARTIKEL.

De jaarlonen vermeld in de overeenkomsten tussen partijen of eindvonnissen inzake de vergoeding der schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen overkomen van 1 juli 1905 af en voor zover het getroffenen betreft voor wie de lijfrente berekend werd op ten minste 30 % bestendige arbeidsongeschiktheid, worden geherwaardeerd.

De Minister van Sociale Voorzorg bepaalt de coëfficiënten waarmee bedoelde jaarlonen dienen vermenigvuldigd.

ART. 2.

De lijfrente wordt berekend in functie van het geherwaardeerd jaarloon en het percent bestendige arbeidsongeschiktheid zoals bepaald in artikel 1, eerste lid, van deze wet en naar rato van 100 %.

ART. 3.

De in artikel 2 bepaalde lijfrente wordt vermindert met de wettelijke rente, toegekend overeenkom-

des rentes viagères au moyen de coefficients à fixer par arrêté royal. Les rentes viagères ainsi obtenues sont déterminées en fonction des salaires annuels revalorisés pour tous les accidents du travail ayant entraîné une incapacité permanente de 30 % au moins et au prorata du pourcentage d'incapacité prévu par les accords entre parties ou par des jugements définitifs.

Il y a lieu d'appliquer les mêmes mesures aux rentes viagères pour des accidents survenus sur le chemin du travail ainsi qu'aux rentes viagères pour des accidents survenus aux gens de maison.

Les dépenses sont à la charge des employeurs dont le personnel est assujéti à la législation relative à la réparation des dommages résultant des accidents du travail. Les fonds nécessaires à ces dépenses seront perçus sous forme de prime ou cotisation complémentaire par les assureurs agréés ou par le Fonds de garantie et transmis, ainsi que les ressources dont le Fonds spécial précité dispose, le jour de l'entrée en vigueur de la présente proposition de loi, à la Caisse de prévoyance et de secours en faveur des victimes d'accidents du travail, organisme chargé de l'exécution des dispositions ci-après.

**

La présente proposition comble donc une lacune de notre législation sociale, qui s'est révélée surtout depuis la loi de 1951. Celle-ci avait apporté une amélioration importante, mais elle ne visait que l'avenir; notre texte règle également les cas antérieurs.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

Les salaires annuels figurant dans les accords entre parties ou dans les jugements définitifs en matière de réparation des dommages résultant d'accidents du travail survenus à partir du 1er juillet 1905 sont revalorisés, pour autant qu'il s'agit de victimes pour lesquelles la rente viagère a été calculée sur un taux de 30 % au moins d'incapacité permanente.

Le Ministre de la Prévoyance Sociale détermine les coefficients de multiplication dont doivent être affectés les salaires en question.

ART. 2.

La rente viagère est calculée en fonction du salaire annuel revalorisé et du pourcentage d'incapacité permanente, comme il est prévu à l'article 1er, § 1er, de la présente loi et au prorata de 100 %.

ART. 3.

La rente viagère prévue à l'article 2 est diminuée de la rente légale, accordée conformément aux dispo-

stig de bepalingen van artikel 1 van deze wet, alvorens gelijk welke uitbetaling in kapitaal.

ART. 4.

De bepalingen van de artikelen 1, 2 en 3 van deze wet zijn van toepassing op de ongevallen die zich op de weg naar of van het werk hebben voorgedaan van 1 januari 1942 af, alsmede op de arbeidsongevallen overkomen aan dienstboden van 1 januari 1946 af.

ART. 5.

Ingeval een getroffene verschillende ongevallen met bestendige ongeschiktheid heeft opgelopen, moeten de verschillende invaliditeitsgraden samengeteld worden om het eindpercentage van de ongeschiktheid, waarop de lijfrente zoals bepaald bij artikel 2 van deze wet dient berekend, vast te stellen.

In principe mag de invaliditeitsgraad van een getroffene 100 % niet overschrijden.

ART. 6.

In principe hebben de getroffenen wier arbeidsongeval naar de bij de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek vastgestelde regels ten volle werden vergoed, op geen lijfrente recht zoals bepaald in deze wet.

ART. 7.

De Koning bepaalt op welke wijze de lijfrenten uitbetaald worden.

ART. 8.

De bepalingen van het koninklijk besluit van 11 oktober 1951 tot regeling van de betalingsmodaliteiten der bijdragen voor maatschappelijke zekerheid, verschuldigd door de door arbeidsongevallen getroffen, begunstigd bij de wetgeving betreffende de vergoeding der schade voortvloeiende uit deze ongevallen, zijn van toepassing op de bij deze wet bedoelde lijfrenten.

ART. 9.

De bij deze wet bepaalde lijfrente wordt uitbetaald door de Steun- en Voorzorgskas ten behoeve van door arbeidsongevallen getroffen. Zij gaat in op de eerste dag van de maand die volgt op die tijdens welke de belanghebbende de aanvraag heeft gedaan.

De getroffen met een bestendige arbeidsongeschiktheid van minstens 30 % die van voornoemde kas reeds een toelage genieten vóór het in werking treden van deze wet zullen ambtshalve de voordelen ervan blijven genieten.

De lijfrente is maandelijks en per twaalfde betaalbaar.

ART. 10.

De Koning bepaalt :

1. De personen aan wie, ingeval van overlijden van een gerechtigde op een uitkering, bepaald bij deze wet, de vervallen en niet betaalde achterstallen van

situations de l'article 1er de la présente loi, avant tout paiement quelconque en capital.

ART. 4.

Les dispositions des articles 1er, 2 et 3 de la présente loi s'appliquent aux accidents survenus sur le chemin du travail à partir du 1er janvier 1942, ainsi qu'aux accidents du travail survenus aux gens de maison à partir du 1er janvier 1946.

ART. 5.

Lorsque, dans le chef de la victime, il y a cumul d'accidents ayant entraîné une incapacité permanente, les divers taux d'invalidité doivent être additionnés pour déterminer le taux définitif de l'incapacité sur lequel doit être calculée la rente viagère prévue à l'article 2 de cette loi.

Le degré d'invalidité d'une victime ne peut en principe dépasser 100 %.

ART. 6.

Les victimes d'un accident du travail indemnisées intégralement sur la base des articles 1382 et suivants du Code Civil, n'ont, en principe, pas droit à la rente viagère prévue par la présente loi.

ART. 7.

Le Roi détermine le mode de paiement des rentes viagères.

ART. 8.

Les dispositions de l'arrêté royal du 11 octobre 1951 réglant les modalités de paiement des cotisations de sécurité sociale dues par les victimes d'un accident du travail, qui bénéficient de la législation sur la réparation des dommages résultant de ces accidents, sont applicables aux rentes viagères visées par la présente loi.

ART. 9.

La rente viagère prévue par la présente loi est payée en faveur des victimes d'accidents du travail par la Caisse de prévoyance et de secours. Elle prend cours le premier jour du mois suivant celui pendant lequel l'intéressé a introduit sa demande.

Les victimes atteintes d'une incapacité permanente de 30 % au moins, qui bénéficiaient déjà d'une allocation payée par la Caisse précitée avant l'entrée en vigueur de la présente loi, continueront d'office à en bénéficier.

La rente viagère est mensuelle et payable par douzièmes.

ART. 10.

Le Roi détermine :

1. Les personnes à qui, en cas de décès du bénéficiaire d'une indemnité fixée par la présente loi, sont payés les termes échus et non payés de cette indemnité,

deze uitkering worden uitbetaald, de orde waarin deze personen er het genot van zullen hebben, alsook de formaliteiten om vermelde achterstallen te verkrijgen evenals de termijnen binnen welke de aanvraag moet worden ingediend;

2. Het gedeelte van de lijfrente dat de commissie van openbare onderstand en het speciaal Onderstandsfonds kunnen eisen als bijdrage in de verplegingskosten.

ART. 11.

De bij de wet beoogde lijfrente is niet vatbaar voor overdracht of inbeslagneming, tenzij wegens wettelijk verschuldigde onderhoudskosten.

ART. 12.

De lasten die voortvloeien uit de toepassing van deze wet worden gedragen door de opbrengst van een aanvullende premie of bijdrage voor vergoeding van arbeidsongevallen, geïnd door de wettelijke verzekeraars of door het Waarborgfonds, ingesteld bij artikel 18 van de wet betreffende de vergoeding van schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen; door de opbrengst van een speciale taxe, te betalen door de ondernemingshoofden die ervan ontslagen zijn bij te dragen tot bedoeld Waarborgfonds en berekend op het brutobedrag der aan het gehele personeel uitbetaalde lonen; alsmede door schenkingen en legaten.

De Koning bepaalt het bedrag van deze aanvullende premie, bijdrage of speciale taxe, alsmede de wijze van toepassing en inning. Dit bedrag wordt gestort aan de Steun- en Voorzorgskas ten behoeve van door arbeidsongevallen getroffen.

ART. 13.

De geldmiddelen waarover het Bijzonder Fonds opgericht bij de wet van 28 december 1926 houdende de begroting van 's Lands middelen voor het dienstjaar 1927, artikel 2, beschikt op de dag van het in werking treden van deze wet worden gestort aan de Steun- en Voorzorgskas ten behoeve van door arbeidsongevallen getroffen.

ART. 14.

Worden opgeheven :

1. Artikel 2 van de wet van 28 december 1926 houdende de begroting van 's Lands middelen voor het dienstjaar 1927;

2. De besluitwet van 4 september 1945 tot wijziging van sommige bepalingen der wet houdende de begroting van 's Lands middelen voor het dienstjaar 1927.

ART. 15.

De wet treedt in werking op 1 januari 1968.

G. VAN DEN DAELE.
C. DE BAECK.
G. PEDE.
J. DEBUCQUOY.
A. SMET.
E. COPPENS.

L'ordre dans lequel ces personnes en bénéficieront ainsi que les formalités en vue de l'obtention des arrérages, de même que les délais dans lesquels la demande doit être introduite;

2. La portion de la rente viagère que la Commission d'assistance publique et le Fonds spécial d'allocations peuvent exiger à titre de contribution aux frais d'hospitalisation.

ART. 11.

La rente viagère prévue par la loi n'est cessible ni saisissable que pour cause d'obligation alimentaire légale.

ART. 12.

Les charges découlant de l'application de cette loi sont financées par le produit d'une prime ou cotisation complémentaire pour l'indemnisation des accidents du travail, perçue par les assureurs agréés ou par le Fonds de garantie institué par l'article 18 de la loi sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, par le produit d'une taxe spéciale à payer par les chefs d'entreprise dispensés de contribuer au Fonds de garantie précité et calculée sur le montant brut des salaires payés à l'ensemble de leur personnel, ainsi que par des dons et legs.

Le Roi fixe le montant de cette prime ou cotisation complémentaire, ou de la taxe spéciale ainsi que les modalités d'application et de perception. Les montants sont versés à la Caisse de prévoyance et de secours en faveur des victimes des accidents du travail.

ART. 13.

Les ressources dont, au jour de l'entrée en vigueur de la présente loi, dispose le Fonds spécial institué par l'article 2 de la loi du 28 décembre 1926, contenant le budget des Voies et Moyens pour l'exercice 1927 sont versées à la Caisse de prévoyance et de secours en faveur des victimes des accidents du travail.

ART. 14.

Sont abrogés :

1. L'article 2 de la loi du 28 décembre 1926, contenant le budget des Voies et Moyens pour l'exercice 1927;

2. L'arrêté-loi du 4 septembre 1945, modifiant certaines dispositions de la loi contenant le budget des Voies et Moyens pour l'exercice 1927.

ART. 15.

La présente loi entrera en vigueur le 1er janvier 1968.